

Таким чином, використання електронного документообігу дозволяє спростити й оптимізувати процеси в середині компанії, а також роботу з контрагентами. Електронний документообіг є більш продуктивним і менш витратним і, саме керівнику підприємства, потрібно обрати той програмний продукт, який повністю врахує всі потреби підприємства.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОРИНКУ

Сербін С.О., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велієва**
Державний біотехнологічний університет

Сільське господарство є важливою та перспективною галуззю економіки України. Забезпечуючи населення якісними та доступними продуктами харчування та формуючи продовольчий фонд, створюючи сировинну базу для харчової та легкої галузей промисловості, займаючи значне місце в експортному потенціалі, галузь впливає на економічну безпеку країни.

В Україні на нього покладено завдання дедалі повніше забезпечувати внутрішні потреби країни в сировині та продовольстві, налагоджувати експортні відносини. За належних інвестицій аграрний потенціал України може досягти високого рівня. Проте на даний момент не існує чіткої та злагодженої політики щодо використання наявних можливостей та виведення даної галузі на належний рівень.

На фоні позитивних зрушень, що відбуваються в галузі, існує багато невирішених проблем. Економічна та політична нестабільність, недосконалість законодавства, відсутність належної системи державної підтримки підсилюють негативні тенденції, які простежуються в сільському господарстві на протязі тривалого періоду часу.

Зменшення виробництва окремих видів продукції сільського господарства, зростання залежності від імпорту негативно позначаються на продовольчій безпеці країни. Вітчизняна сільськогосподарська продукція не має стабільних конкурентних переваг, внаслідок незавершеності процесів адаптації до європейських вимог щодо якості та безпечності харчових продуктів, нестійких взаємовідносин з країнами-імпортерами. Темпи оновлення техніки, виробництва залишаються низькими, збільшується вартість

сільськогосподарської продукції, зростає залежність виробництва від природно-кліматичних умов, обмежений доступ до фінансових ресурсів. Слабка державна підтримка розвитку сільськогосподарського господарства, недосконалість податкової і митної політики, прогалина в страхуванні. Основною причиною відставання галузі є низька інвестиційна привабливість аграрного сектору, хоча в останній час цей процес активізується.

Сільське господарство повинно стати надійною основою соціально-економічного розвитку. Необхідно провести ряд заходів щодо реформування агропромислового комплексу та переведення його на перспективні засади розвитку, збільшити інвестиційну привабливість, підвищити конкурентоспроможність виробленої продукції.

Основними глобальними векторами розвитку сільськогосподарської галузі на інновативній основі повинні стати:

- ресурсозбереження, можливість забезпечення якого безпосередньо пов'язана з рівнем інноваційного розвитку аграрного сектору;

- прискорення розвитку виробництва продукції з високою доданою вартістю;

- забезпечення доступності та безпеки агропродовольства;

- стабілізація та підвищення доходів, насамперед малих і середніх сільгоспвиробників, чий фінансовий стан на сьогодні є надзвичайно вразливим і традиційно має менший запас фінансової стійкості порівняно з великими агропідприємствами;

- акцентування уваги на зростанні ролі кліматичного чинника в забезпеченні сталості постачання та споживання сільськогосподарської продукції, що ще більше актуалізує проблеми деградації сільськогосподарських земель.

Отже, впровадження інноваційних технологій у сільському господарстві України – єдиний ефективний сценарій розвитку цієї галузі з огляду на те, що вона є однією із стратегічно важливих галузей національної екосистеми, і саме від темпів її розвитку залежить рівень продовольчої безпеки держави, соціально-економічний стан сільських територій та рівень життя сільського населення в цілому

Сільське господарство було і залишається перспективним для розвитку України. Для його підтримки та подальшого стратегічного розвитку необхідно вжити ряд заходів: підвищити рівень продовольчої безпеки шляхом збільшення виробництва продуктів харчування належної якості; збільшити експортний потенціал; завершити проведення земельної реформи; знизити собівартість

виробленої продукції шляхом використання альтернативних джерел палива та сировини; підвищити ефективність системи управління в сільському господарстві; забезпечити інноваційний розвиток галузі; вдосконалити систему кредитування; сприяти введенню інвестицій; запобігати процесам виснаження земель сільськогосподарського призначення, зниження їх якісних показників; використовувати високоврожайні сорти рослин та продуктивні породи тварин; збільшити внесення органічних добрив та сприяти виробництву безпечної та якісної продукції. Та головне – підтримка сільського господарства з боку держави.

Отже, стратегічним аспектом розвитку є підвищення рівня продовольчої безпеки держави на основі збільшення обсягів виробництва продукції високої якості, зниження негативного впливу на довкілля, відновлення родючості ґрунту, забезпечення сталого розвитку сільського господарства. Проблеми розвитку АПК можна вирішити тільки за стабільної державної підтримки, збільшення фінансової підтримки.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: РЕГУЛЮВАННЯ, ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ

Сердюк А.В., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **А.І. Кашперська**
Державний біотехнологічний університет

Сільське господарство є однією з найважливіших галузей нашої країни. В умовах євроінтеграції сучасна аграрна політика України спрямована передусім на налагодження виробничих відносин в аграрній галузі. Так, поява нових суб'єктів господарювання різних форм власності, налагодження міжнародних зв'язків в аграрному секторі сприятиме конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Наразі доволі розповсюдженою формою діяльності суб'єктів підприємництва аграрної галузі є фермерське господарство.

Відповідно до Закону України «Про фермерське господарство» від 19.06.2003 р. № 973-IV із змінами та доповненнями «фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію,